

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-1037 Budapest, Haránt utca 12.

☎ : (+36/06-1) 250-6199 ; @ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: RTF Folyóiratszám ismertetés

**KÖRLEVÉL
(2020-438)**

Tisztelt Tagtársaim kedves Szimpatizánsok!

Ezúton tájékoztatlak Benneteket arról, hogy a

Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis),

XXX.évf. (2020) 59-60.sz. 415 p. HU-ISSN 1216-6774.

e héten felkerül a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapjára:

<http://www.szbmrtt-rtf.atw.hu/index.html>

A periodika a megszokott méretben (A/4) és formai jegyek használatával jelent meg. A kereskedelmi forgalomban ugyan nem vesz részt ezen kiadvány, azonban tudományos társaságunk honlapján bárki elérheti és saját használatra térítésmentesen letöltheti. A folyóiratban közöltek a szerzői jog hatálya alatt állnak.

A folyóirat a magyar rendvédelem-történet művelése legújabb kutatási eredményeinek a publikálására nyújt lehetőséget.

A címdoldal után az impresszum, majd az ars poetica, továbbá a szerkesztőség, illetve a szerkesztőbizottság tagjai, valamint a szerkesztésben részt vevő személyek változásairól szóló tájékoztatás következik. Mivel prof. dr. MEZEY Barna DSc. mag. korára és egészségi állapotára való hivatkozással a felmentését kérte a szerkesztőbizottság elnöki tisztsége alól, ezért a tisztség betöltésére prof. dr. SZAKÁLY Sándor DSc. mag.-ot kértük fel. Dr. BODA József Ph.D. mag., c. prof., nb.vörgy. mellé pedig — a szerkesztőbizottság második tagjaként — dr. HEGEDŰS Ernő Ph.D., honv.alez., adj. lépett. Ezt követi a szerzők rövid ismertetése, majd az ajánlásjegyzék, illetve a tartalom és az ajánlás, végül pedig a mottó. A számot — a dualizmuskori magyar állam talán legjelesebb miniszterelnöke, a polgári magyar állam rendvédelmi modelljének kialakításában múlthatatlan érdemeket szerző — borosjenői és szegedi gróf TISZA István emlékének ajánlottuk. A folyóirat jelmondatát :

„*Condita decrescit, vulgata scientia crescit.*”

(*Az elrejtett tudás csökken, a másokkal közölt viszont gyarapszik.*)

követően olvashatóak a közölt tanulmányok.

A számban hat szerző tollából hét tanulmány jelent meg:

ERNYES Mihály: Akik a Magyar Királyi Rendőrség vidéki főkapitányai voltak 1932-1944.

OLASZ Lajos: A polgári (passzív) légvédelem megalapozása Magyarországon (1927-1932)

OLASZ Lajos: A csendőrség szerepe a polgári repülésben a két a világháború között.

PARÁDI József: A Budapesti Magyar Királyi Állami Rendőrség személyi állományának csoportjai a rendőri őrség, illetve a detektívtestület tagjainak feladatkörei államosítástól államosításig.

SOM Krisztián: Az állami útlevélhamisítások történelmi példái.

SOMOGYI László: Az internálás és a rendőri felügyelet jogi háttere Magyarországon az I. világháború alatt.

ZSIGOVITS László: A határőr felderítés célja, feladatrendszere 1945-1989.

A folyóiratban — az 59-60. összevont számban publikált tanulmányokat is figyelembe véve — 138 szerző tollából 514 tanulmány jelent meg.

A tanulmányok után a periodikában közölt írások jegyzetiben egységesen alkalmazott rövidítések és ZEIDLER Sándor mag. tollából a XIX-XX. századi magyar katonai rendfokozati rendszer rangjelzéseinek rövidítései olvashatóak.

Ezt követik a rezümék, majd az indexek. A periodika számaiban összesen nyolc index található. A tanulmányok szövegére vonatkozóan az index nominum, az index geographicus, az index chronologicus és az index organicus, a jegyzetekre vonatkozóan pedig a citációs index publikációk és kéziratok, a citációs index periodikák, a éci-tációs index levél- irat- és dokumentumtári gyűjtemények, valamint a citációs index jogszabályok.

A folyóirat végén találhatóak a kéziratokkal szembeni igények, a szerzői úrlap és a periodika összesített tartalomjegyzéke.

Összességében a *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XXX.évf. (2020) 59-60. összevont száma a pandémiától terhelt időszakban is teljesítette a lap alapításakor kitűzött célt, nevezetesen a magyar rendvédelem-történet új kutatási eredményeinek a tudományos közlése számára biztosított teret.

A *Rendvédelem-történeti Füzetek* legújabb száma világhálóra kerüléséről szóló tájékoztató mellett sajnos kénytelen vagyok az utóbbi években észlelt negatív jelenségekre is felhívni az olvasók figyelmét. Nevezetesen sajnálatos módon a szerzők egy része írásműveik létrehozásakor az etikai elvárásoktól eltekint. A szerzők bizonyos tagjai körében ma már nem a plágium az etikátlan cselekmények elkövetési módja, hanem a kompiláció létrehozására törekvés, illetve az állhivatkozások alkalmazása.

A kompilációkat általában úgy szeretnék megvalósítani, hogy a mások által feltárt eredményeket közlő publikációkra történő hivatkozásoktól eltekintenek, vagy a feltáró munkát eredetileg elvégző személynek csupán valamilyen kevésbé lényeges alkotására hivatkoznak, a kutatási eredményeket elsőként ismertető művet pedig teljes egészében vagy egyes részeiben átfogalmazva a saját nevük alatt szeretnék közzéadni.

Az etikátlan közlésre irányuló igyekezetek másik formája az állhivatkozások létesítése. Ilyen esetben a hivatkozó műveknek általában a bevezetőjében, vagy valamilyen

más kevésbé lényeges részében többnyire kitekintés formájában valóban szerepel néhány olyan mondat, amely összefüggésbe hozható a hivatkozott alkotás tartalmával. A hivatkozott mű tartalma azonban lényegében köszönőviszonyban sincsen a hivatkozott alkotással és többnyire a hivatkozott mű szerzője munkásságának a tartalma sem terjed ki a hivatkozó műben foglaltakra. Nyilvánvalóan valamilyen klikk-érdeket szeretnének érvényre juttatni az etikának hátat fordító szerzők a hivatkozásaikkal.

Ezek a magatartási formák nyilvánvalóan összhangban állnak azzal, hogy az utóbbi évtizedekben elterjedt a szellemi tevékenységet igénylő munkaköröket betöltők, illetve a szellemi tevékenységük — így publikációk és hivatkozásaik — mérésére való törekvés. Ez önmagában helyes tendencia, hiszen arra irányul, hogy a szellemi erőfeszítéseket valamilyen objektív mércével hasonlítsák össze. Sajnálatos módon azonban ezen objektív mérési eredményeket teszik kétségessé a szellemi „svihákok”. Úgy tűnik, hogy napjainkig a svindlerok megúszták azt, hogy az ügyeskedéseiket számonkérjék.

Tapasztalatom szerint egyre inkább elterjed az ilyen nem kívánatos szemlélet és magatartás. Egyesek szemében a becsületesség témája már sajnos fel sem merül. Sajnálatos módon vannak olyan lapok, amelyek a tudomány és a nemzet szolgálata helyett azon érdekcsoport elvárásait igyekeznek kiszolgálni, amely a működésüket biztosítja, vagy a létükhöz szükséges feltételeket „kijáró” személy(ek) igényeit teljesítik. Akadt olyan személy is aki rákérdezett arra, hogy milyen érdekcsoport áll a folyóiratunk mögött. Az illető igencsak elcsodálkozott, amikor közöltem vele, hogy a mi érdekcsoportunk a magyar haza és a magyar nemzet, melyet az etikai elvárásoknak megfelelő színvonalas szellemi munkával kívánunk szolgálni.

A szellemi szélhámosok mellett egyre gyakrabban találkozom olyan szerzői kísérletekkel is, hogy — a közlési feltételekben foglaltakkal csak részlegesen harmonizáló — elnagyolt kidolgozottságú olyan írásművel „lepnek” meg bennünket, amelyeknek a közölhető állapotba hozása tetemes munkát és időt igényel. Egy-egy ilyen alkotás „helyre pofozása” legkevesebb néhány hetes időt vesz igénybe.

Akadnak olyan szerzők is, akik a művük jelentős részében valamilyen földrajz-könyvből kiragadott felsorolást, bemutatást szerettek volna közölni a tanulmányukban. Természetesen az ilyen középiskolai szintű dolgozat kísérleteket is elutasítottuk.

Arra kérek mindenkit, hogy színvonalas és az etikai elvárásokkal, valamint a közlési feltételekkel harmonizáló politikai preconcepcióktól mentes, a történelmi valóságot hűen tükröző írásművek digitalizált kéziratait juttassa el szerkesztőségünkhöz. Azon alkotásokat a szerkesztőségünk a továbbiakban nem kívánja befogadni, amelyek ezen elvárásoknak nem felelnek meg. Szakmai lektorálásra csak a közlési feltételekben foglaltakkal harmonizáló írásmű kerülhet a továbbiakban.

Szerkesztőségünk szívesen fogad minden segítséget, amely a kiadványaink fenti szempontok szerinti létrehozását segíti elő.

A magyar rendvédelem-történet művelése érdekében kifejtett tevékenységekhez további sikereket kívánok!

Budapest, 2021. III. 22.

Dr. PARÁDI József
a társaság elnöke